TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. gruodžio 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (ES) 2017/1001 – 9 straipsnio 2 dalies a punktas – ES prekių ženklu suteikiamos teisės – Sąvoka „naudojimas“ – Elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas – Šioje prekyvietėje trečiųjų pardavėjų paskelbti skelbimai, kuriuose kito asmens prekių ženklui tapatus žymuo naudojamas prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas yra įregistruotas – Šio žymens suvokimas kaip sudedamosios šio valdytojo komercinio pranešimo dalies – Skelbimų pateikimo būdas, neleidžiantis aiškiai atskirti minėto valdytojo ir šių trečiųjų pardavėjų pasiūlymų“

Sujungtose bylose C-148/21 ir C-184/21

dėl *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas, Liuksemburgas) 2021 m. kovo 5 d. sprendimu ir *Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas, bylas nagrinėjantis prancūzų kalba, Belgija) 2021 m. kovo 22 d. sprendimu, kuriuos Teisingumo Teismas gavo atitinkamai 2021 m. kovo 8 d. ir 2021 m. kovo 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Christian Louboutin

prieš

Amazon Europe Core Sàrl (C-148/21),

Amazon ES Sàrl (C-148/21),

Amazon Services Europe Sàrl (C-148/21),

Amazon.com Inc. (C-184/21),

Amazon Services LLC (C-184/21)

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias, M. L. Arastey Sahún, teisėjai M. Ilešič (pranešėjas), F. Biltgen, I. Ziemele ir J. Passer,

generalinis advokatas M. Szpunar,

* Proceso kalba: prancūzų.

posėdžio sekretorė V. Giacobbo, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. vasario 22 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Christian Louboutin, atstovaujamo *avocats* M. Decker, N. Decker ir T. van Innis,

– *Amazon Europe Core Sàrl*, *Amazon ES Sàrl* ir *Amazon Services Europe Sàrl*, atstovaujamų *Rechtsanwälte* S. Ampatziadis, H. Bälz, A. Conrad, F. Seip ir *advocaat* E. Taelman,

– *Amazon.com Inc.* ir *Amazon Services LLC*, atstovaujamų *advocaat* L. Depypere, *avocat* R. Dupont ir *advocaat* T. Heremans,

– Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, U. Bartl ir M. Hellmann,

– Europos Komisijos, atstovaujamos É. Gippini Fournier, S. L. Kalėdos ir J. Samnadda,

susipažinęs su 2022 m. birželio 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1) 9 straipsnio 2 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant Christian Louboutin ginčą su *Amazon Europe Core Sàrl*, *Amazon ES Sàrl* ir *Amazon Services Europe Sàrl* (byla C-148/21), taip pat su *Amazon.com Inc.*bei *Amazon Services LLC* (byla C-184/21) (toliau visos kartu ir vienodai kiekvienoje iš šių dviejų bylų – *Amazon*) dėl to, kad *Amazon* tariamai be C. Louboutin sutikimo naudojo jam priklausančiam ES prekių ženklui tapačius žymenis prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas yra įregistruotas.

Teisinis pagrindas

Reglamentas 2017/1001

3 Reglamento 2017/1001 II skyriaus 2 skirsnyje „ES prekių ženklo veikimas“ esančio 9 straipsnio „ES prekių ženklu suteikiamos teisės“ 1–3 dalyse numatyta:

„1. ES prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtines teises į tą ženklą.

2. Nedarant poveikio savininkų teisėms, įgytoms iki ES prekių ženklo paraiškos padavimo dienos arba prioriteto datos, to ES prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims, neturinčioms jo sutikimo, vykdant komercinę veiklą naudoti bet kokį žymenį prekėms ar paslaugoms žymėti, jeigu:

a) žymuo yra tapatus ES prekių ženklui ir juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms ES prekių ženklas yra įregistruotas;

<…>

3. Vadovaujantis 2 dalimi visų pirma galima uždrausti:

<…>

b) siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, pateikti jas į rinką arba šiais tikslais jas sandėliuoti, taip pat siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

<…>

e) naudoti žymenį komercinės veiklos dokumentuose ir reklamoje;

f) naudoti žymenį lyginamojoje reklamoje tokiu būdu, kuris prieštarauja [2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/114/EB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos (OL L 376, 2006, p. 21)].“

Direktyva 2004/48/EB

4 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32) 11 straipsnyje „Draudimai“ numatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad priimdamos teismo sprendimą dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo, teismo institucijos galėtų pažeidėjui taikyti draudimą tęsti pažeidimą. Jei tai yra numatyta nacionalinėje teisėje, už tokio draudimo nesilaikymą, jeigu reikalinga, skiriama pakartotinė nuobauda [periodinė bauda], siekiant priversti jo laikytis. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad teisių turėtojai galėtų prašyti taikyti tokį draudimą, nepažeidžiant [2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230)] 8 straipsnio 3 dalies, tarpininkams, kurių paslaugas naudoja trečioji šalis, pažeisdama intelektinės nuosavybės teises.“

Direktyva 2000/31/EB

5 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) 14 straipsnio „Informacijos pateikimas internete“ 1 dalyje numatyta:

„Kai teikiama informacinės visuomenės paslauga, kurią sudaro paslaugos gavėjo pateiktos informacijos perdavimas ryšio tinklu, valstybės narės užtikrina, kad paslaugų teikėjas nebūtų atsakingas už informaciją, kurią saugo paslaugos gavėjo prašymu, tik tada, jei:

a) teikėjas neturi faktinių žinių apie neteisėtą veiklą arba informaciją ir reikalavimų atlyginti žalą atžvilgiu nežino apie faktus ar aplinkybes, rodančias, kad verčiamasi neteisėta veikla arba teikiama neteisėta informacija

arba

b) teikėjas, gavęs tokių žinių arba apie tai sužinojęs, nedelsdamas panaikina šią informaciją arba atima galimybę ją pasiekti.“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

6 Ch. Louboutin yra prancūzų prabangių batų ir rankinių dizaineris, kurio geriausiai žinomi gaminiai yra aukštakulniai moteriški batai. Nuo XX a. dešimtojo dešimtmečio vidurio jis savo aukštakulnius batus papuošė raudonos spalvos išoriniu padu, kurio Pantone spalvų katalogo kodas yra 18-1663TP.

7 Ši aukštakulnio bato pado spalva įregistruota kaip Beniliukso prekių ženklas pagal 2005 m. vasario 25 d. Beniliukso konvenciją dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas), kurią Hagoje pasirašė Belgijos Karalystė, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir Nyderlandų Karalystė. Nuo 2016 m. gegužės 10 d. tas pats prekių ženklas įregistruotas kaip ES prekių ženklas (toliau – nagrinėjamas prekių ženklas).

8 *Amazon* valdo įvairių prekių internetinės prekybos svetaines, kuriose siūlo pirkti šias prekes ir tiesiogiai savo vardu ir savo naudai, ir netiesiogiai, teikdama elektroninės prekyvietės paslaugas tretiesiems pardavėjams. Šių trečiųjų pardavėjų šioje elektroninėje prekyvietėje parduodamų prekių siuntimą gali vykdyti jie patys arba *Amazon*, kuri šias prekes saugo savo paskirstymo centruose ir siunčia jas pirkėjams iš savo sandėlių.

9 Šiose interneto svetainėse reguliariai pasirodo raudonpadžių batų reklama, ji, pasak Ch. Louboutin, yra susijusi su prekėmis, dėl kurių jis nedavė sutikimo išleisti į apyvartą.

Byla C-148/21

10 2019 m. rugsėjo 19 d. Ch. Louboutin, remdamasis nagrinėjamo prekių ženklo suteikiamų išimtinių teisių pažeidimu, pareiškė *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas, Liuksemburgas) (prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas byloje C-148/21) ieškinį *Amazon* dėl teisių į šį prekių ženklą pažeidimo. Ch. Louboutin reikalavo pripažinti *Amazon* atsakinga už nagrinėjamo prekių ženklo pažeidimą, įpareigoti ją nutraukti šiam

prekių ženklui tapačių žymenų naudojimą komercinėje veikloje visoje Sąjungos teritorijoje, išskyrus Beniliukso teritoriją, o šio įpareigojimo nesilaikymo atveju skirti jai periodinę baudą, taip pat priteisti iš jos minėtu naudojimu tariamai padarytos žalos atlyginimą.

11 Ch. Louboutin reikalavimai grindžiami Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktu. Jis tvirtina, kad *Amazon* be jo sutikimo naudojo nagrinėjamam prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, nes, be kita ko, šios bendrovės internetinės prekybos svetainėse buvo rodomi skelbimai apie tokiu tapačiu žymeniu pažymėtas prekes, taip pat šios prekės buvo laikomos, siunčiamos ir pristatomos. Anot Ch. Louboutin, už tokį naudojimą atsakinga *Amazon*, nes ši bendrovė atliko aktyvų vaidmenį naudojant nagrinėjamą žymenį, o prekių ženklo savininko teises pažeidžiančių prekių reklama buvo jos komercinio pranešimo dalis. Todėl, anot jo, *Amazon* negali būti laikoma tiesiog interneto svetainių prieglobos paslaugų teikėja ar neutralia tarpininke, nes ji teikė pagalbą tretiesiems pardavėjams, įskaitant pagalbą tobulinant jų pasiūlymų pateikimą.

12 *Amazon* nesutinka, kad yra atsakinga už nagrinėjamam prekių ženklui tapataus žymens naudojimą. Ji remiasi keliais Teisingumo Teismo sprendimais, priimtais bylose dėl elektroninės prekyvietės valdytojų, kaip antai bendrovės *eBay*, ir teigia, kad ji, kaip tokios prekyvietės valdytoja, taip pat negali būti laikoma atsakinga už tai, kad jos elektronine prekyviete besinaudojantys tretieji pardavėjai naudojo nagrinėjamam prekių ženklui tapatų žymenį. *Amazon* teigia, kad į jos internetines prekybos svetaines integruotų prekyviečių veikimo būdas iš esmės nesiskiria nuo kitų prekyviečių veikimo būdo ir kad jos logotipo įtraukimas į trečiųjų pardavėjų skelbimus nereiškia, kad ji sau priskiria šiuos skelbimus. Be to, *Amazon* teigimu, papildomos paslaugos, kurias ji siūlo tretiesiems pardavėjams, nesuteikia pagrindo pripažinti, kad jų pasiūlymai yra jos pačios komercinio pranešimo neatskiriama dalis. Tai, kad paslaugų teikėjas sukuria technines sąlygas, būtinas saugomam prekių ženklui tapataus žymens naudojimui, ir gauna atlygį už šią paslaugą, nereiškia, kad šis paslaugų teikėjas pats naudoja nagrinėjamą žymenį.

13 Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas byloje C-148/21, *Amazon* valdomos internetinės prekybos svetainės veikia grupuojant tos pačios kategorijos prekėms skirtus skelbimus, kuriuos skelbia pati ši bendrovė ir į šias internetinės prekybos svetaines integruotose prekyvietėse veikiantys tretieji pardavėjai. Tuo šis veikimas skiriasi nuo kitų bendrovių, kaip antai *eBay* ar *Rakuten*, kurios valdo tik elektroninę prekyvietę, todėl skelbia tik trečiųjų pardavėjų skelbimus, bet pačios nevykdo prekių pardavimo, veiklos. Tačiau *Amazon* nėra vienintelė bendrovė, naudojanti šį „hibridinio“ tipo prekybos modelį. Kai kurie kiti ūkio subjektai, pavyzdžiui, bendrovė *Cdiscount*, šalia savo prekių asortimento taip pat įtraukia trečiųjų pardavėjų prekes.

14 Taigi, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, be kita ko, 2011 m. liepos 12 d. Sprendimą *L’Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474), reikia nustatyti, ar šis *Amazon* internetinės prekybos svetainių veikimo būdas gali lemti tai, kad šių svetainių valdytojas naudoja nagrinėjamam prekių ženklui tapatų žymenį dėl trečiųjų pardavėjų skelbimų, kuriuose rodomas šis žymuo, įtraukimo į savo komercinį pranešimą.

15 Šiam teismui taip pat kyla klausimas, ar, kalbant apie šių elektroninę prekyvietę apimančių internetinės prekybos svetainių valdytojo daugiau ar mažiau aktyvų vaidmenį skelbiant skelbimus, gali būti svarbus visuomenės suvokimas.

16 Galiausiai minėtam teismui kyla klausimas, ar toks valdytojas turi būti laikomas naudojančiu saugomam prekių ženklui tapatų žymenį, kai jis siunčia šiuo žymeniu pažymėtas prekes. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendime *Coty Germany* (C-567/18, EU:C:2020:267) Teisingumo Teismas neatsakė į šį klausimą, nes byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, siuntimą užtikrino atskiras paslaugų teikėjas.

17 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Liuksemburgo apygardos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento 2017/1001] 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad už prekių ženklui tapataus žymens naudojimą interneto svetainėje skelbiamoje reklamoje yra atsakingas jos valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai, nes tokioje svetainėje nėra atskiriami paties valdytojo ar ekonomiškai susijusių subjektų pasiūlymai nuo trečiųjų pardavėjų pasiūlymų, įtraukiant tokią reklamą į valdytojo ar su juo ekonomiškai susijusių subjektų komercinį pranešimą?

Ar apie tokį įtraukimą juo labiau galima galvoti dėl to, kad

– interneto svetainėje reklama pateikiama vienodai?

– trečiųjų šalių interneto svetainėse iškylančiųjų langų forma rodomos reklamos plotuose paties valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų bei trečiųjų pardavėjų reklama rodoma neišskiriant jos kilmės, bet aiškiai nurodant valdytojo arba ekonomiškai susijusių subjektų logotipą?

– valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai teikia tretiesiems pardavėjams visapusišką paslaugą, įskaitant pagalbą rengiant reklamas ir nustatant pardavimo kainas, sandėliuojant prekes ir jas siunčiant?

– valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų interneto svetainė veikia parduotuvių ir tokių ženklų kaip „geriausiai parduodama“, „paklausiausia“ arba „dažniausiai siūloma“ pagrindu, iš pirmo žvilgsnio aiškiai neatskiriant paties valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų prekių nuo trečiųjų pardavėjų prekių?

2. Ar [Reglamento 2017/1001] 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad už prekių ženklui tapataus žymens naudojimą internetinėje parduotuvėje rodomoje reklamoje iš esmės yra atsakingas jos valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai, jeigu, pakankamai informuoto ir protingai pastabaus internauto suvokimu, šis valdytojas arba ekonomiškai susijęs subjektas aktyviai dalyvauja kuriant šią reklamą arba ji laikoma sudėtine paties valdytojo komercinio pranešimo dalimi?

Ar tokiam suvokimui turės įtakos šios aplinkybės:

– šis valdytojas ir (arba) ekonomiškai susiję subjektai yra žinomi įvairiausių prekių, įskaitant prie reklamoje giriamų prekių kategorijos priskiriamas prekes, platintojai,

– arba tai, kad tokia reklama rodoma naudojant antraštę, kurioje rodomas šio valdytojo arba ekonomiškai susijusių subjektų paslaugos prekių ženklas, o šis prekių ženklas žinomas kaip platintojo prekių ženklas,

– arba tai, kad šis valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai, rodydami šią reklamą, kartu teikia paslaugas, kurias paprastai teikia prekių, priskiriamų prie tos pačios prekių kategorijos kaip ir reklamoje giriama prekė, platintojai?

3. Ar [Reglamento 2017/1001] 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklui tapačiu žymeniu pažymėtų prekių siuntimas galutiniam vartotojui vykdant komercinę veiklą ir neturint prekių ženklo savininko sutikimo laikomas naudojimu, už kurį yra atsakingas siuntėjas, tik tuo atveju, jeigu pastarasis iš tikrųjų žino apie tai, kad prekė yra pažymėta tokiu žymeniu?

   Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas galutiniam vartotojui nurodė esantis atsakingas už tokį siuntimą, kuris atliekamas jam pačiam arba ekonomiškai susijusiam subjektui prekę sandėliavus tokiu tikslu?

   Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas, vykdydamas komercinę veiklą, prieš tai aktyviai prisidėjo prie šiuo žymeniu pažymėtos prekės reklamos rodymo arba tokios reklamos tikslais priėmė galutinio vartotojo užsakymą?“

Byla C-184/21

18 2019 m. spalio 4 d. Ch. Louboutin, remdamasis nagrinėjamo prekių ženklo suteikiamų išimtinių teisių pažeidimu, pareiškė *Tribunal de l’entreprise francophone de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas, bylas nagrinėjantis prancūzų kalba, Belgija) (prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas byloje C-184/21) ieškinį *Amazon* dėl teisių į šį prekių ženklą pažeidimo; jis siekė, kad ši bendrovė nutrauktų minėto prekių ženklo naudojimą, taip pat atlygintų šiuo naudojimu padarytą žalą, ir iš esmės rėmėsi tais pačiais argumentais, kuriuos pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme byloje C-148/21.

19 Vis dėlto, *Amazon* teigimu, tai, kad, pirma, į savo internetines prekybos svetaines integruotose elektroninėse prekyvietėse ji skelbia trečiųjų pardavėjų, prekiaujančių prekių ženklo savininko teises tariamai pažeidžiančia avalyne, pasiūlymus ir, antra, užtikrina šios avalynės siuntimą, nereiškia, kad ji naudoja nagrinėjamą prekių ženklą.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas byloje C-184/21 mano, kad, siekiant išspręsti jo nagrinėjamą ginčą, reikia žinoti, pirma, kokiomis aplinkybėmis už prekių ženklo savininko teises pažeidžiančio žymens naudojimą trečiojo pardavėjo prekybos pasiūlyme gali būti laikomas atsakingu elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas, antra, ar ir kokiomis aplinkybėmis, sprendžiant dėl atsakomybės už šį naudojimą, reikia atsižvelgti į tai, kaip visuomenė suvokia šį pasiūlymą, ir, trečia, ar ir prireikus – kokiomis aplinkybėmis tai, kad *Amazon* užtikrina prekių ženklui tapačiu žymeniu paženklintų prekių siuntimą, savaime laikytina šio prekių ženklo naudojimu, už kurį šią bendrovę galima laikyti atsakinga, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktą.

21 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles* (Briuselio komercinių bylų teismas, bylas nagrinėjantis prancūzų kalba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento 2017/1001] 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad už prekių ženklui tapataus žymens naudojimą internetinėje parduotuvėje rodomoje reklamoje iš esmės yra atsakingas jos valdytojas, jeigu, pakankamai informuoto ir protingai pastabaus internauto suvokimu, šis valdytojas aktyviai dalyvauja kuriant šią reklamą arba toks internautas ją gali laikyti sudėtine paties valdytojo komercinio pranešimo dalimi?

Ar tokiam suvokimui turės įtakos šios aplinkybės:

– šis valdytojas yra žinomas įvairiausių prekių, įskaitant prie reklamoje giriamų prekių kategorijos priskiriamas prekes, platintojas,

– arba tai, kad tokia reklama rodoma naudojant antraštę, kurioje rodomas šio valdytojo paslaugos prekių ženklas, o šis prekių ženklas žinomas kaip platintojo prekių ženklas,

– arba tai, kad šis valdytojas, rodydamas šią reklamą, kartu teikia paslaugas, kurias paprastai teikia prekių, priskiriamų prie tos pačios prekių kategorijos kaip ir reklamoje giriama prekė, platintojai?

2. Ar [Reglamento 2017/1001] 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklui tapačiu žymeniu pažymėtų prekių siuntimas galutiniam vartotojui vykdant komercinę veiklą ir neturint prekių ženklo savininko sutikimo laikomas naudojimu, už kurį yra atsakingas siuntėjas, tik tuo atveju, jeigu pastarasis iš tikrųjų žino apie tai, kad prekė yra pažymėta tokiu žymeniu?

Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas galutiniam vartotojui nurodė esantis atsakingas už tokį siuntimą, kuris atliekamas jam pačiam arba ekonomiškai susijusiam subjektui prekę sandėliavus tokiu tikslu?

Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas, vykdydamas komercinę veiklą, prieš tai aktyviai prisidėjo prie šiuo žymeniu pažymėtos prekės reklamos rodymo arba tokios reklamos tikslais priėmė galutinio vartotojo užsakymą?“

22 2021 m. balandžio 16 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-148/21 ir C-184/21 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

23 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad internetinės prekybos svetainės, be jos valdytojo skelbiamų pasiūlymų pirkti, apimančios elektroninę prekyvietę, valdytojas gali būti laikomas naudojančiu kitam asmeniui priklausančiam ES prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, kai nurodytoje prekyvietėje tretieji pardavėjai be šio prekių ženklo savininko sutikimo siūlo tokias šiuo žymeniu paženklintas prekes. Jie visų pirma teiraujasi, ar šiuo požiūriu yra svarbu tai, kad šis valdytojas taiko vienodą savo interneto svetainėje skelbiamų

pasiūlymų pateikimo būdą, kai kartu rodomi skelbimai apie jo vardu ir naudai parduodamas prekes ir apie trečiųjų pardavėjų minėtoje prekyvietėje siūlomas prekes, kad visuose šiuose skelbimuose rodomas šio valdytojo turimas žinomo platintojo logotipas ir tretiesiems pardavėjams parduodant savo prekes jis jiems teikia papildomas paslaugas, kaip antai pagalbą rengiant jų skelbimus, toje pačioje prekyvietėje siūlomų prekių sandėliavimą ir siuntimą. Šiomis aplinkybėmis prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai taip pat klausia, ar prireikus reikia atsižvelgti į nagrinėjamos interneto svetainės naudotojų suvokimą.

24 Pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktą ES prekių ženklo registracija suteikia jo savininkui teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims prekybos veikloje naudoti bet kokį šiam prekių ženklui tapatų žymenį prekėms arba paslaugoms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas.

25 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad sąvoka „naudoti“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalį, šiame reglamente neapibrėžta.

26 Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti trečiajam asmeniui be jo sutikimo naudoti šiam prekių ženklui tapatų žymenį, kai jis naudojamas prekybos veikloje prekėms ar paslaugoms, tapačioms toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, ir kai jį naudojant padaroma arba galėtų būti padaryta žala prekių ženklo funkcijoms, įskaitant ne tik esminę prekių ženklo funkciją – užtikrinti vartotojams prekės ar paslaugos kilmę (šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 3 d. Sprendimo *Daimler*, C-179/15, EU:C:2016:134, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

27 Teisingumo Teismas taip pat paaiškino, kad pagal jo įprastą reikšmę žodis „naudoti“ reiškia aktyvius veiksmus ir tiesioginę ar netiesioginę veiksmo, kuris sudaro naudojimą, kontrolę, ir nurodė, kad Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 3 dalyje, kur neišsamiai išvardyti naudojimo būdai, kuriuos prekių ženklo savininkas gali uždrausti, yra nurodyti tik aktyvūs trečiosios šalies veiksmai (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), tarp jų 9 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytas teises pažeidžiančių prekių siūlymas, išleidimas į rinką arba sandėliavimas šiais tikslais.

28 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas priminė, kad Reglamento 2017/1001 9 straipsnio tikslas yra suteikti ES prekių ženklo savininkui teisinę priemonę, leidžiančią jam uždrausti ir nutraukti bet kokį šio prekių ženklo naudojimą, kurį atlieka trečioji šalis be jo sutikimo. Tačiau tik trečioji šalis, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja naudojimą sudarantį veiksmą, faktiškai gali nutraukti tokį naudojimą ir laikytis tokio draudimo (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Be to, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, jog tai, kad trečiasis asmuo naudoja savininko prekių ženklui tapatų ar panašų į jį žymenį, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalį, reiškia, kad trečiasis asmuo bent jau turi naudoti žymenį, pateikdamas savo paties komercinį pranešimą. Taigi asmuo gali leisti savo klientams naudoti prekių ženklams tapačius ar į juos panašius žymenis, pats nenaudodamas minėtų žymenų (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Kalbėdamas apie elektroninės prekyvietės valdytoją Teisingumo Teismas pažymėjo, kad prekių ženklams tapačius ar panašius į juos žymenis elektroninėje prekyvietėje skelbiamuose pasiūlymuose pirkti naudoja tik šio valdytojo klientai, kurie yra pardavėjai, bet ne jis pats, nes jis

nenaudoja šio žymens savo komerciniame pranešime (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.* C-324/09, EU:C:2011:474, 102 ir 103 punktus; taip pat 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 40 punktą).

31 Iš tikrųjų vien tai, kad sukuriamos žymeniui naudoti būtinos techninės sąlygos ir gaunamas atlygis už šią paslaugą, nereiškia, kad asmuo, kuris teikia šią paslaugą, pats naudoja minėtą žymenį, net jeigu jis įgyvendina savo ekonominį interesą (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

32 Atsižvelgdamas į tai, 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany* (C-567/18, EU:C:2020:267) 45 ir 53 punktuose Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad, kai elektroninės prekyvietės valdytojas teikia sandėliavimo paslaugas šioje prekyvietėje veikiantiems tretiesiems pardavėjams ir saugo prekių ženklų teisę pažeidžiančias jų prekes, tačiau nežino, kad jomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą ir neturi tikslo pats jų siūlyti ar pateikti į rinką, žymenį, kuriuo paženklintos sandėliuotos prekės, naudoja ne šis valdytojas, o nurodyti pardavėjai.

33 Vis dėlto svarbu pabrėžti, kad nors byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, dalyvavo tos pačios elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas, t. y. *Amazon*, toje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turėjo kompetenciją nustatyti būtinas faktines aplinkybes, aiškiai nurodė, kad šis valdytojas nežinojo, jog nagrinėjamos prekės pažeidžia prekių ženklų teisę, pats nesiūlė pirkti atitinkamų prekių, jomis neprekiavo ir neturėjo tikslo to daryti. Tas teismas taip pat pažymėjo, kad šių prekių siuntimą vykdė nepriklausomi paslaugų teikėjai (žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 9, 30 ir 47 punktus).

34 Be to, nei minėtoje byloje, nei byloje, kurioje priimtas 2011 m. liepos 12 d. Sprendimas *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474), kuriuo rėmėsi *Amazon* ir kuris paminėtas šio sprendimo 30 punkte, Teisingumo Teismo nebuvo klausiama, kokią įtaką turi tai, kad atitinkamoje internetinės prekybos svetainėje, be elektroninės prekyvietės, buvo paties svetainės valdytojo pasiūlymai pirkti.

35 Šiose bylose prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai konkrečiai klausia dėl šio poveikio ir svarbos, kuri tokiomis aplinkybėmis turi būti teikiama atitinkamos svetainės naudotojų suvokimui ir kitoms aplinkybėms, pavyzdžiui, tam, kad valdytojas taiko vienodą jo interneto svetainėje skelbiamų pasiūlymų pirkti pateikimo būdą, kartu rodydamas savo ir trečiųjų pardavėjų skelbimus bei visuose šiuose skelbimuose savo turimą žinomo platintojo logotipą, taip pat tam, kad šiems pardavėjams parduodant savo prekes jis jiems teikia papildomas paslaugas, kaip antai pagalbą rengiant jų skelbimus, jų prekių sandėliavimą ir siuntimą.

36 Šiomis aplinkybėmis prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai visų pirma kelia klausimą, ar tokiomis aplinkybėmis galima pripažinti, kad ne tik trečiasis pardavėjas, bet ir elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas prireikus savo komerciniame pranešime naudoja kito asmens prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, todėl jis gali būti laikomas atsakingu už šio prekių ženklo savininko teisių pažeidimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktą, kai minėtas trečiasis pardavėjas šioje elektroninėje prekyvietėje siūlo tokias šiuo žymeniu paženklintas prekes.

37 Reikia patikslinti, kad šis klausimas kyla neatsižvelgiant į tai, kad tokio valdytojo vaidmuo, kai jis leidžia kitam ūkio subjektui naudoti prekių ženklą, prireikus gali būti nagrinėjamas atsižvelgiant į kitas teisės normas, kaip antai Direktyvos 2000/31 14 straipsnio 1 dalį arba Direktyvos 2004/48 11 straipsnio pirmą sakinį (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 49 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

38 Nors galiausiai prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai patys turi įvertinti, ar kiekvienoje iš pagrindinių bylų *Amazon*, kaip elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytoja, naudoja nagrinėjamam prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktą, Teisingumo Teismas vis dėlto gali šiems teismams pateikti šiuo klausimu naudingą Sąjungos teisės išaiškinimą (pagal analogiją žr. 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Berlin Chemie A. Menarini*, C-333/20, EU:C:2022:291, 46 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

39 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su įmonės „komerciniu pranešimu“, kaip jis suprantamas pagal šio sprendimo 29 punkte primintą jurisprudenciją, reikia pažymėti, kaip tai padarė generalinis advokatas savo išvados 55 ir 56 punktuose, kad jis paprastai reiškia tretiesiems asmenims skirtą bet kokios formos pranešimą, kuriuo siekiama reklamuoti įmonės veiklą, prekes ar paslaugas, arba informuoti, kad tokia veikla vykdoma. Taigi žymens naudojimas tokios įmonės komerciniame pranešime reiškia, kad, trečiųjų asmenų suvokimu, šis žymuo yra sudedamoji jo dalis, todėl susijęs su šios įmonės veikla.

40 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, jog tuo atveju, kai paslaugos teikėjas naudoja kito asmens prekių ženklui tapatų ar į jį panašų žymenį, reklamuodamas prekes, kurias vienas jo klientų parduoda naudodamasis šia paslauga, šis paslaugų teikėjas pats naudoja šį žymenį, kai dėl šio naudojimo tarp žymens ir paslaugų teikėjo teikiamų paslaugų atsiranda ryšys (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L’Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 92 punktas ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 32 punktas).

41 Teisingumo Teismas laikėsi nuomonės, kad toks paslaugų teikėjas pats nenaudoja kito asmens prekių ženklui tapataus ar į jį panašaus žymens, kai jo teikiama paslauga dėl savo pobūdžio nepanaši į paslaugą, kuria siekiama skatinti prekybą šiuo žymeniu paženklintomis prekėmis, ir nesukuria ryšio tarp šios paslaugos ir minėto žymens, nes vartotojas nemato šio paslaugų teikėjo, todėl nėra jokios galimybės susieti jo paslaugų su nagrinėjamu žymeniu (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 33 punktą).

42 Vis dėlto Teisingumo Teismas nusprendė, kad toks ryšys egzistuoja, kai elektroninės prekyvietės valdytojas, naudodamas nuorodų teikimo internete paslaugą ir kito asmens prekių ženklui tapatų raktinį žodį, reklamuoja šiuo prekių ženklu pažymėtas prekes, kurias jo klientai parduoda jo valdomoje elektroninėje prekyvietėje. Iš tiesų tokia reklama leidžia interneto naudotojams, atliekantiems paiešką pagal šį raktinį žodį, akivaizdžiai susieti šias prekių ženklu pažymėtas prekes su galimybe jas įsigyti nurodytoje prekyvietėje. Būtent dėl šios priežasties šio prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti nurodytam valdytojui tokį naudojimą, kai tokia reklama pažeidžia teisę į prekių ženklą, nes iš jos pakankamai informuotas ir protingai pastabus interneto naudotojas negali arba tik sunkiai gali suprasti, ar prekės pagamintos prekių ženklo savininko arba su juo ekonomiškai susijusios įmonės, ar, priešingai, trečiojo asmens (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L’Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 93 ir 97 punktus).

43 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad, kaip savo išvados 58, 59 ir 72 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, siekiant nustatyti, ar elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas pats naudoja kito asmens prekių ženklui tapatų žymenį, rodomą skelbimuose apie trečiųjų pardavėjų šioje prekyvietės siūlomas prekes, reikia įvertinti, ar pakankamai informuotas ir protingai pastabus šios interneto svetainės naudotojas įžvelgia ryšį tarp šio valdytojo teikiamų paslaugų ir nagrinėjamo žymens.

44 Tokios analizės svarbos niekaip nepaneigia *Amazon* ir Europos Komisijos rašytinėse pastabose pateiktas argumentas, kad esamoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje neatsižvelgiama į naudotojų suvokimą.

45 Žinoma, 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.* (C-324/09, EU:C:2011:474) 102 ir 103 punktuose, kurių turinys primintas šio sprendimo 30 punkte, Teisingumo Teismas aiškiai nepaminėjo elektroninės prekyvietės naudotojo, kuriam skirtas nagrinėjamas komercinis pranešimas, suvokimo.

46 Vis dėlto tai nereiškia, kad Teisingumo Teismas atmetė būtinumą atsižvelgti į elektroninės prekyvietės naudotojų suvokimą kaip į svarbų veiksnį nustatant, ar nagrinėjamas žymuo naudojamas šios prekyvietės valdytojo komerciniame pranešime.

47 Iš tiesų byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, nagrinėta interneto svetainė apėmė tik vieną elektroninę prekyvietę, į kurią nebuvo įtraukti paties šios svetainės valdytojo siūlymai pirkti.

48 Taigi siekiant nustatyti, ar elektroninę prekyvietę apimančioje internetinės prekybos svetainėje šioje prekyvietėje veikiančio trečiojo pardavėjo paskelbtas skelbimas, kuriame naudojamas kito asmens prekių ženklui tapatus žymuo, gali būti laikomas minėtos interneto svetainės valdytojo komercinio pranešimo sudedamąja dalimi, reikia patikrinti, ar šis skelbimas gali sukurti ryšį tarp šio valdytojo teikiamų paslaugų ir nagrinėjamo žymens dėl to, kad pakankamai informuotas ir protingai pastabus naudotojas gali manyti, jog būtent šis valdytojas savo vardu ir naudai prekiauja nagrinėjamu žymeniu paženklinta preke.

49 Atliekant tokį bendrą bylos aplinkybių vertinimą ypač svarbu, be kita ko, tai, kaip skelbimai, atskirai ir kartu, pateikiami nagrinėjamoje interneto svetainėje, taip pat jos valdytojo teikiamų paslaugų pobūdis ir apimtis.

50 Pirma, dėl šių skelbimų pateikimo būdo reikia priminti, kad skaidraus skelbimų rodymo internete būtinybė yra pabrėžiama Sąjungos elektroninės komercijos teisės aktuose (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 95 punktas). Taigi elektroninę prekyvietę apimančioje internetinės prekybos svetainėje rodomi skelbimai turi būti pateikiami taip, kad pakankamai informuotas ir protingai pastabus naudotojas galėtų lengvai atskirti šios interneto svetainės valdytojo pasiūlymus nuo į ją integruotoje elektroninėje prekyvietėje veikiančių trečiųjų pardavėjų pasiūlymų (pagal analogiją žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 94 punktą).

51 Dėl aplinkybės, kad elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojas taiko vienodą savo svetainėje skelbiamų pasiūlymų pateikimo būdą, kai kartu rodomi jo paties ir trečiųjų pardavėjų skelbimai, taip pat kai interneto svetainėje ir visuose šiuose skelbimuose, įskaitant skelbimus apie trečiųjų pardavėjų siūlomas prekes, rodomas šio valdytojo turimas žinomo platintojo logotipas, šis aiškus atskyrimas gali būti apsunkintas, o pakankamai informuotam ir protingai pastabiam naudotojui gali susidaryti įspūdis, kad būtent šis valdytojas

savo vardu ir naudai prekiauja taip pat nurodytų trečiųjų pardavėjų siūlomomis prekėmis. Taigi, kai šios prekės paženklintos kito asmens prekių ženklui tapačiu žymeniu, toks vienodas pateikimas gali, šių naudotojų suvokimu, sukurti ryšį tarp šio žymens ir to paties valdytojo teikiamų paslaugų.

52 Konkrečiai kalbant, kai internetinės prekybos svetainės valdytojas jo paties ar trečiųjų asmenų pateiktus įvairius pasiūlymus, nepaisydamas jų kilmės, susieja su tokiomis nuorodomis, kaip „geriausiai parduodama“, „paklausiausia“ arba „dažniausiai siūloma“, be kita ko, siekdamas reklamuoti kai kuriuos iš šių pasiūlymų, toks pateikimas gali sustiprinti pakankamai informuotam ir protingai pastabiam naudotojui kylantį įspūdį, kad taip reklamuojamas prekes parduoda pats šis valdytojas savo vardu ir naudai.

53 Antra, elektroninę prekyvietę apimančios internetinės prekybos svetainės valdytojo tretiesiems pardavėjams, šioje prekyvietėje siūlantiems nagrinėjamu žymeniu paženklintas prekes, teikiamų paslaugų, kaip antai atsakymo į vartotojų klausimus apie šias prekes arba šių prekių sandėliavimo, siuntimo ir jų grąžinimo tvarkymo, pobūdis ir apimtis pakankamai informuotam ir protingai pastabiam naudotojui taip pat gali sudaryti įspūdį, kad šiomis prekėmis prekiauja pats svetainės valdytojas savo vardu ir naudai, todėl, tokių naudotojų suvokimu, gali atsirasti ryšis tarp šių paslaugų ir ant prekių bei nurodytų trečiųjų pardavėjų skelbimuose matomų žymenų.

54 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Reglamento 2017/1001 9 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad internetinės prekybos svetainės, be jos valdytojo skelbiamų pasiūlymų pirkti, apimančios elektroninę prekyvietę, valdytojas gali būti laikomas naudojančiu kitam asmeniui priklausančiam ES prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, kai nurodytoje prekyvietėje tretieji pardavėjai be šio prekių ženklo savininko sutikimo siūlo tokias šiuo žymeniu paženklintas prekes, jeigu pakankamai informuotas ir protingai pastabus šios svetainės naudotojas įžvelgia ryšį tarp šio valdytojo teikiamų paslaugų ir nagrinėjamo žymens, o taip yra, be kita ko, tuomet, kai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamą atvejį apibūdinančius elementus, tokiam naudotojui gali kilti įspūdis, kad pats minėtas valdytojas savo vardu ir naudai prekiauja nurodytu žymeniu paženklintomis prekėmis. Šiuo klausimu svarbu tai, kad šis valdytojas taiko vienodą savo interneto svetainėje skelbiamų pasiūlymų pateikimo būdą, kai kartu rodomi skelbimai apie jo vardu ir naudai parduodamas prekes ir apie trečiųjų pardavėjų minėtoje prekyvietėje siūlomas prekes, kad visuose šiuose skelbimuose rodomas šio valdytojo turimas žinomo platintojo logotipas ir kad tretiesiems pardavėjams parduodant nagrinėjamu žymeniu paženklintas prekes jis jiems teikia papildomas paslaugas, kaip antai šių prekių sandėliavimą ir siuntimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismų nagrinėjamose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šie teismai. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 straipsnio 2 dalies a punktas

turi būti aiškinamas taip:

internetinės prekybos svetainės, be jos valdytojo skelbiamų pasiūlymų pirkti, apimančios elektroninę prekyvietę, valdytojas gali būti laikomas naudojančiu kitam asmeniui priklausančiam Europos Sąjungos prekių ženklui tapatų žymenį prekėms, tapačioms toms, kurioms šis prekių ženklas įregistruotas, kai nurodytoje prekyvietėje tretieji pardavėjai be šio prekių ženklo savininko sutikimo siūlo tokias šiuo žymeniu paženklintas prekes, jeigu pakankamai informuotas ir protingai pastabus šios svetainės naudotojas įžvelgia ryšį tarp šio valdytojo teikiamų paslaugų ir nagrinėjamo žymens, o taip yra, be kita ko, tuomet, kai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamą atvejį apibūdinančius elementus, tokiam naudotojui gali kilti įspūdis, kad pats minėtas valdytojas savo vardu ir naudai prekiauja nurodytu žymeniu paženklintomis prekėmis. Šiuo klausimu svarbu tai, kad šis valdytojas taiko vienodą savo interneto svetainėje skelbiamų pasiūlymų pateikimo būdą, kai kartu rodomi skelbimai apie jo vardu ir naudai parduodamas prekes ir apie trečiųjų pardavėjų minėtoje prekyvietėje siūlomas prekes, kad visuose šiuose skelbimuose rodomas šio valdytojo turimas žinomo platintojo logotipas ir kad tretiesiems pardavėjams parduodant nagrinėjamu žymeniu paženklintas prekes jis jiems teikia papildomas paslaugas, kaip antai šių prekių sandėliavimą ir siuntimą.

Parašai.